

Mart
Ogen

NOKTURNO Sveča, stebèr.
Stene krog in krog, noč.
Kapljanje iz slabo zaprte pipe.

Kako daleč seže svetloba?
Odvisnost od teme.
Kaplje kopljejo.

Zbežim.
Črne gmote parov po vežah.
Luna med oblaki, črepinje
kozarcev in črno vino. Morje.
Burja v obraz. Udarci
dežja pomirijo.

Kako domišljav sem bil včasih!
Hotel sem več.

Bilo je pred leti.
Ob meni ti.

ŠANSON Zapoj o dekliških laseh,
dolgih, dolgih,
zapoj o svetlobi, pesem.

Zapoj o dekliških očeh,
svetlih, svetlih,
in o poljubih poj, pesem.

O ustih dekliških zapoj,
pesem, pesem,
o ustnicah njenih, o ustih —

Pesem
molči.

Preveč so ustnic poljubila usta.
Preveč so si lagale te oči.
Preveč ramen bilo je za blazino glavi.

Zapoj, da jo pozabim, pesem.

BALADA Sredi belih kamnov,
sredi rjavega prahu
leži.
Tako bleda.
Tako lepa.
Tako moja.

Jastrebi. Križ. Črni na sinjem.

Daleč od matere,
daleč od bratov in sestra,
od vseh, ki jih je zapustila,
leži.

Bila je biser.
Bila je smeh.
Bila je moja.

Potem ne več.
Potem tudi njegova ne več.
Njegova sta bila samo nemoč
in strel.

Sredi belih skal leži,
sredi rjavega prahu.
Biser je.
Smeh.

Spuščajo se. Zdaj jih je več.

Jastrebi.
Moje besede.

OČIŠČEVANJE Škrlatna proga. Kri. Kristal.
Risba.
Krogla.

Prižigam slepilo. / Krik.
Visoko vzplapolava tema.
V bliskih brizga.
Do orgel.
Do glasu.
Konec.

Konec.
Kristalna krogla polna dima.
Kristalna kroga nema.

Izmišljena!

POTRI Igrajo.
IN SAM Skupina
ciganov
v zakajenem lokalu.
Njihova godba zdaj glasno
zdaj zamirajoče —
njihova, ker je kakor vedno:

Moja
ni, kakor ni mojega nič,
kakor nisem jaz nikogar,
hej! tujec v otožnem ritmu!
Hej! . . .

pleše, pleše . . .

Pa stopim od mize,
violino jim vzamem
in zaigram!
Sam! . . .

pleše, pleše . . .

Nekje v hiši radio.
Svetilka. Solza.
Vse zaman.

NA STRAŽI

Siv svit.

Umazane cunje teme
v dnu dvorišč.

Vrisk. Kakor jasen zamah s čopičem,
pomočenim v rdeče.

V nadstropju nad mano
se je prebudil otrok.

Dim. Dim.

Glava plava, zaslepljena,
roka na prtju.

Oblika na obliki.

Stik?

Siva zavesa.

Spomin, ki ga sanjam.

Prostrana, nevidno visoka dvorana.

Lesk mečev.

Oboki, oboki.

Ne, ne spim.

Čiste ploskve papirjev.

Zarja udarja ob gong iz medi.

Dim.

Glava mirna, prsti na belem.

Sence. Prsti srebro.

Pero, prsti oker.

Odstrejo zaveso.

Svit.

Življenje nad mano

vrisk, sonce skozi sivino.

Čas, da ležem in zaspim.

Vse v redu.

HVALNICA

Ti si najboljša,

sončnica,

ti si najlepša,

čar si, ki použiva,

z nežnostjo,

rumeni žar,

kadar se sklanjaš,

razvnetost, ti si najlepša,

čaram te, moja si,

čaram te, kadar ležiš,

cvetni listi,

čaram te, cvetna čaša,

da jo izpijem,

da jo napolnim,

lepa si,

čaša, da jo napolnim,

čaša, da jo izpijem,

moja si, ne sprašuj, če te ljubim,

tema je, ne vidiš, smehljam se,

čaram te, tudi svetloba je dobra,

vsaka moja kretnja, ni te sram,

ljubim te, poljubljam te,

najlepša si, najboljša,

čaram te, moja si,

čaram te, moja si,

sončnica,

najlepša.